

4. Memòria general de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques

MEMÒRIA GENERAL DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DEL LLIBRE SISÈ DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA, RELATIU A LES OBLIGACIONS I ELS CONTRACTES.

Aquesta Memòria General per a la tramitació de l'Avantprojecte de llei del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i contractes, es formula per donar resposta als següents aspectes:

- 1. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació a les finalitats que es persegueixen**
- 2. Marc normatiu en el qual s'insereix l'Avantprojecte de llei**
- 3. Llista de disposicions legals afectades**
- 4. Competència de la Generalitat sobre la matèria**
- 5. Llista de persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència i informes que cal sol·licitar**

1. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació a les finalitats que es persegueixen

L'elaboració del Llibre sisè és necessària per a completar el Codi civil de Catalunya.

El Codi civil de Catalunya es va endegar amb la llei 29/2002, de 30 de desembre. Primera llei del Codi civil de Catalunya. Aquesta llei tenia la doble finalitat d'establir, d'una banda, l'estructura i la sistemàtica del Codi i, d'altra banda, d'aprovar el seu llibre primer, relatiu a les disposicions generals i a la prescripció i la caducitat.

L'estructura i la sistemàtica del Codi es varen preveure amb una idea de "codi obert" i de "formació successiva", de manera que havien de permetre, a banda

de la mateixa elaboració esglaonada del Codi, la incorporació de les lleis civils vigents, les seves modificacions i les noves necessitats de regulació

Amb base, doncs, a aquesta llei 29/2002 s'ha anat formant el Codi civil respecte dels seus cinc primers llibres, amb la legislació següent:

- Llei 5/2006, de 10 de maig del Llibre cinquè, relatiu als drets reals, i que va entrar en vigor l'1 de juliol de 2006.
- Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, que va entrar en vigor el 2 d'agost de 2008 (després modificada per Llei 5/2011, 19 de juliol i per la Llei 7/2012, del 15 de juny, de modificació del llibre tercer, relatiu a les persones jurídiques (i es va veure afectada per La Llei 10/2011 de modificació i millorament de la regulació normativa, que derogava els art. 30 a 32 i 36 a 38, relatius al consell català d'associacions).
- Llei 10/2008, de 10 de juliol, que va posar en vigor el Llibre quart, relatiu a les successions, a partir de l'1 de gener de 2009 (després modificada pel DL 8/2012, 27 desembre, relatiu a la DT 3a (protocol·lització dels testaments davant rector i validació per resolució de 24 de gener 2013).
- Llei 25/2010, de 29 de juliol, que va posar en vigor el Llibre segon, a partir de l'1 de gener de 2011 (i que modificava mitjançant les disposicions finals 1a a 3a alguns articles dels llibres 1, 4 i 5) i el Decret 30/2012, 13 de març, del Reglament de nomenaments tutelars no testamentaris i de poders atorgats en previsió d'incapacitat i del Reglament de patrimonis protegits.

Per un altre cantó, en matèria d'obligacions i contractes, el Parlament de Catalunya ha legislat, amb anterioritat o simultàniament, sobre alguns tipus contractuals, mitjançant una legislació especial per relació amb la Compilació del Dret civil de Catalunya, legislació que actualment està encara en vigència.

D'aquesta manera, aquests tipus contractuals regulats en lleis especials, constitueixen matèries que han de ser objecte del llibre sisè del Codi civil, tenint

en compte que la resta de matèria civil sobre obligacions i contractes de possible competència legislativa de la Generalitat de Catalunya podrà ser legislada en el futur i, atès el caràcter de codi obert, podrà ser objecte d'incorporació successivament al Codi.

Aquestes lleis actualment vigents són:

- Llei 6/2000, de 19 de juny, de pensions periòdiques
- Llei 22/2000, de 29 de desembre, d'acolliment de persones grans
- Llei 23/2001, de 31 de desembre, de cessió de finca o d'edificabilitat a canvi de construcció futura
- Llei 2/2005, de 4 d'abril, de contractes d'integració
- Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu.

Amb base, igualment, a la Llei 29/2002 cal realitzar la incorporació d'aquestes lleis civils vigents en el Codi civil.

En definitiva, doncs, amb aquesta disposició es dona compliment a l'art. 3 de la Llei 29/2002, quan determina que el llibres que componen el Codi civil han de ser sis i que el sisè ha de tenir el contingut següent:

"f) Llibre sisè, relatiu a les obligacions i els contractes, que inclou la regulació d'aquestes matèries, comprenent-hi els contractes especials i la contractació que afecta els consumidors, aprovada pel Parlament".

Per tant, el llibre sisè s'ha de fer per a completar el Codi i ha de contenir la regulació de:

- les matèries relatives a les obligacions i contractes
- els contractes especials
- la contractació que afecta els consumidors.

D'altra banda, el present Avantprojecte de Llei del llibre sisè, relatiu a les obligacions i els contractes, s'adequa plenament amb la finalitat de completar el Codi civil de Catalunya, sense perjudici que en el futur, i en atenció a les noves

necessitats normatives, es pugui legislar sobre altres institucions jurídiques que pertanyen a la competència legislativa de la Generalitat de Catalunya en matèria civil i, en particular, en matèria d'obligacions i contractes.

Els treballs preparatoris d'elaboració del text d'aquest Avantprojecte de llei han estat realitzats per l'actual Secció d'Obligacions i Contractes de la Comissió de Codificació.

Aquests treballs preparatoris han pres en consideració uns treballs anteriors de la denominada, en aquell moment, Secció de Dret Patrimonial de la Comissió de Codificació de Catalunya, que va elaborar, a més d'uns treballs relatius al llibre cinquè, uns altres respecte del llibre sisè.

En relació amb el llibre cinquè, es va realitzar un *Projecte de llei de la segona llei del Codi civil de Catalunya*. Els treballs que varen propiciar el text articulat, amb notes i concordances, del Projecte 2003 foren publicats com a: *Treballs preparatoris del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya. "Els drets reals". Observatori de Dret Privat de Catalunya. Secció de Dret Patrimonial. Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia i Interior. Barcelona, 2003.*

En relació amb el llibre sisè del codi civil, la mateixa Secció de Dret Patrimonial va elaborar uns treballs preparatoris per un avantprojecte de llibre sisè, a semblança dels realitzats per al llibre cinquè, també amb concordances i comentaris a la redacció que es formulava de cadascun dels articles. Aquests treballs preparatoris del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, consten en un text ampli i inacabat, amb comentaris i concordances, tancat amb data de 23 d'abril de 2004. La intenció era fer-ne la seva publicació, però el Director General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia d'aquell moment no ho va considerar convenient, a diferència dels treballs preparatoris del llibre cinquè.

Amb el canvi de la VI Legislatura (1999-2003) a la VII Legislatura (2003-2006, constituïda el 5 de desembre de 2003) i amb el canvi, també, de coalició governamental, la Secció de Dret Patrimonial va efectuar un informe extens,

també inèdit, sobre la situació dels treballs preparatoris del Llibre sisè fins a aquell moment.

L'Informe presentat era: *Informe sobre la situació actual dels treballs en relació al Llibre 6 del Codi Civil de Catalunya. Elaborat per la Secció de Dret Patrimonial a petició del Director general de Dret i d'Entitats Jurídiques. Barcelona, 26 de febrer de 2004.*

L'elaboració i presentació de l'Informe, per donar compliment a la petició del nou Director General de Dret i Entitats Jurídiques, pretenia reflectir la situació dels treballs realitzats fins a aquell moment, fer una previsió per als treballs pendents i, en tot cas, insistir en la seva continuïtat per a culminar un text articulat complet. La Secció de Dret Patrimonial va considerar que, a més de fer constar l'articulat respecte del contingut del Llibre sisè, calia formular unes consideracions generals, relatives a algunes qüestions de gran significació per a la elaboració del Llibre sisè del Codi civil de Catalunya. Aquestes consideracions generals manifestaven algunes de les dificultats per a dur a terme el Llibre sisè, però, també, la necessitat i la possibilitat de realitzar-lo. Aquestes consideracions generals es varen exposar, tot destacant tres aspectes diferents que es referien a: la competència legislativa en matèria civil, la necessitat social i l'oportunitat política i, finalment, els criteris legislatius.

La realització del llibre sisè, però, no va prosperar i durant la VIII Legislatura (2006-2010) no es varen dur a terme treballs significatius per avançar en la realització del llibre sisè.

Amb la IX Legislatura (2010-2012, constituïda el 16 de desembre de 2010 i amb el retorn de la coalició governamental inicial) i amb el Decret 395/2011, de 27 de setembre, de la Comissió de Codificació de Catalunya i de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya es va efectuar una nova reorganització de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya, tot fent preminent la Comissió de Codificació i restablint les seccions. D'acord amb aquest Decret 395/2011, la Resolució JUS/307/2012, de 23 de febrer, de nomenament de membres del Ple de la Comissió de Codificació de Catalunya i de les seccions va efectuar els nomenaments corresponents.

La Secció d'Obligacions i Contractes havia iniciat els seus treballs abans del 4 de juliol de 2011, data en la qual va tenir lloc la primera reunió, i els treballs de la Secció es varen centrar exclusivament en la regulació de la compravenda.

Amb els treballs de la Secció ja iniciats va tenir lloc la publicació de la proposta de Reglament relatiu a un dret comú de compravenda europea - Document COM (2011) 635, d'onze octubre 2011- com a instrument opcional i coexistent amb cadascuna de les normatives estatals i amb aplicació tant als contractes entre comerciants com als contractes entre comerciants i consumidors. Aquesta proposta de Reglament sobre dret comú europeu de compravenda es va tenir molt en compte per a l'elaboració del text articulat.

Amb un nou canvi de Legislatura, la X Legislatura actual (2012 i amb la mateixa coalició governamental), i també d'acord amb el mateix Decret 395/2011, mitjançant la Resolució JUS/716/2013, de 27 de març, de nomenament dels membres del Ple i de les seccions de la Comissió de Codificació de Catalunya es va fer el nomenament dels membres actuals.

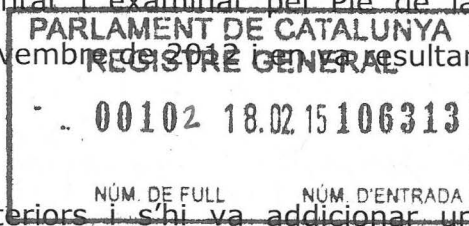
L'avantprojecte que es presenta avui és el resultat d'aquesta etapa recent de la Secció d'Obligacions i Contractes de la Comissió de Codificació. A partir de la resolució de 27 de març de 2013 del Conseller de Justícia, que nomena el Ple i les Seccions de la Comissió de Codificació, la Secció d'Obligacions i contractes es va constituir el 22 d'abril de 2013 i, fruit d'una trentena de reunions, es va redactar l'esborrany d'avantprojecte de llei del llibre sisè.

L'objectiu era de continuïtat, però, com a nova fita, s'havia d'intentar de realitzar la incorporació de la regulació dels contractes continguda en les lleis especials.

Això implicava passar d'un primer esborrany d'avantprojecte de llei "*d'estructura del llibre sisè del codi civil de Catalunya, del contracte de compravenda i de derogació de la Compilació*" a un segon esborrany d'avantprojecte de llei de "*Primera llei del Codi civil de Catalunya*". D'aquesta manera, l'esborrany d'avantprojecte de llei primera del llibre sisè pretenia seguir, per tant, el mateix

criteri de la llei 29/2002, Primera llei del codi civil, que com a codi obert i de formació successiva, permetria en el futur d'incorporar-hi altres matèries.

El primer esborrany d'avantprojecte fou presentat i examinat pel Ple de la Comissió de Codificació de Catalunya el 19 de novembre de 2012 i es va consultar un text amb data de 9 de gener de 2013.

Aquest text va ser la base dels treballs posteriors i s'hi va afegir un document d'incorporació dels contractes regulats en les lleis especials vigents en matèria de dret patrimonial.

En el transcurs de l'elaboració del nou esborrany d'Avantprojecte, el 6 de març de 2013 es publica, per part de la Comissió d'Assumptes Jurídics del Parlament Europeu, el *Proyecto de Informe sobre la propuesta de Reglamento del Parlamento Europeo y del Consejo relativo a una normativa común de compraventa europea*, el qual proposa de modificar la *Propuesta de Reglamento del Parlamento Europeo y del Consejo relativo a una normativa común de compraventa europea* d'11 d'octubre de 2011. El Projecte d'Informe referit planteja, entre altres aspectes relatius a la part general, algunes novetats significatives.

Tant la proposta de Reglament del 2011 com el Projecte d'Informe del 2013 han estat tinguts molt en compte per a la redacció del segon esborrany d'avantprojecte.

Aquest segon esborrany d'Avantprojecte fou presentat i analitzat el dia 23 de desembre de 2013 pel Ple de la Comissió de Codificació i el dia 19 de febrer de 2014 pel Consell Rector de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya, de manera que, amb els suggeriments derivats d'aquestes sessions, la Secció d'Obligacions i Contractes va enllestir el text final de l'esborrany d'avantprojecte de llei del llibre sisè del codi civil, en la reunió del 24 de març de 2014.

2. Marc normatiu en el qual s'insereix l'Avantprojecte de llei

Aquest Avantprojecte de llei configura el llibre sisè del Codi civil i, com a llei primera d'aquest llibre, no tanca definitivament el contingut del llibre sisè, de manera que, si bé implica l'acabament del Codi civil amb tots els seus sis llibres, no impedeix que en el futur es puguin legislar i incloure en el llibre sisè altres matèries relatives a les obligacions i contractes.

Efectivament, l'Avantprojecte determina una estructura sistemàtica mínima per al llibre sisè, de manera que permet de fer-hi incorporacions futures, com a codi obert i de formació successiva segons els articles 4 i 6 de la Llei 29/2002, i que, si cal, es pot ampliar.

En aquest sentit, el llibre sisè es divideix, inicialment, en tres títols.

El títol primer, relatiu a les disposicions generals, es reserva per a la regulació de les parts generals de l'obligació i del contracte.

El títol segon ha de contenir els diferents tipus contractuals.

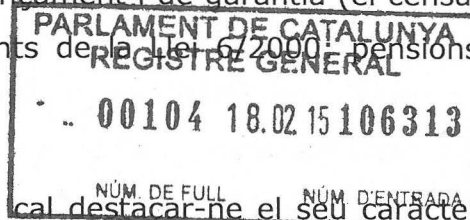
El títol tercer s'ha de referir a les fonts no contractuals de les obligacions.

En el títol segon, amb el propòsit de regular inicialment alguns contractes, s'ha fet necessari, també, de preveure una sistemàtica pròpia d'aquest títol, de manera que permeti agrupar, en el seu moment, els diferents tipus contractuals.

Això fa que s'hagi abandonat la idea de preveure una sistemàtica més detallada, amb l'enunciat de cadascun dels contractes que integrarien cadascun dels capítols, com la plantejada en moments anteriors.

En conseqüència, aquesta estructura de mínims passa per delimitar unes grans categories de contractes, sense enumerar aquelles que no es regulen, i en el títol II, dedicat als tipus contractuals, determinar un capítol per als contractes amb finalitat transmissora (compravenda, compravenda a carta de gràcia, permuta i cessió de finca o d'edificabilitat a canvi de construcció futura –amb la incorporació dels preceptes de la Llei 23/2001-); un capítol per als contractes sobre objecte aliè –amb la incorporació dels preceptes de la Llei 1/2008 sobre

contractes de conreu, tenint en compte, especialment, un nou contracte de custòdia del territori; un capítol per als contractes aleatoris (el violari –amb la incorporació dels preceptes de la Llei 6/2000: pensions periòdiques- i un nou contracte d'aliments); un capítol per als contractes de cooperació (contracte d'integració –amb la incorporació dels preceptes corresponents de la Llei 2/2005) i, finalment, un capítol per als contractes de finançament i de garantia (el censal –amb la incorporació dels preceptes corresponents de la Llei 6/2000: pensions periòdiques).

En relació amb la regulació de la compravenda, cal destacar-ne el seu caràcter modern i innovador.

Es tracta de la regulació d'una compravenda integrada, béns mobles, immobles i consum, que té en compte els treballs de la Comissió Europea, relatius a una normativa comuna de compravenda europea (2011-2013), però, tot i que es pretén assolir una regulació unificada del contracte, es respecta la legislació específica en matèria de consum i s'incorporen les normes establertes per les Directives comunitàries en la matèria (Directiva 1999/44/CE i Directiva 2011/83/UE).

La conformitat i la regulació unitària dels remeis del comprador i del venedor són les grans innovacions.

L'obligació de conformitat pretén aconseguir que el bé lliurat al comprador correspongui a allò pactat, atenent no només a les especificacions del contracte, sinó també als criteris proposats per la llei per valorar si té lloc la referida correspondència.

La regulació unitària dels remeis del comprador i del venedor és un criteri actualment acceptat i vol superar la tradició del doble règim jurídic de l'incompliment en general i dels vicis materials i jurídics del bé en particular. Els remeis que es determinen per llei i que no siguin incompatibles són acumulables entre sí i, en tot cas, ho són amb la indemnització dels danys efectivament causats.

En relació amb la rescissió per lesió, i com a necessitat de conservació de les institucions pròpies, s'ha regulat una lesió en més de la meitat, com a supòsit estrictament objectiu, i la possibilitat de rescindir les vendes judicials i les subhastes administratives, en atenció a la modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil segons la llei 1/2013, de 14 de maig, n'ha estat exclosa.

Es regulen, també, unes especialitats de la compravenda immobiliària que la pràctica notarial i registral catalana havia ja prefigurat, entre les quals destaca una regulació ponderada de la condició resolutòria explícita, tant en relació al pacte exprés resolutori com al procediment de resolució.

Pel que fa a la conservació de la compravenda a carta de gràcia, s'incorpora la part relativa al contracte, però, mitjançant, una disposició final es modifica el llibre cinquè, concretament, l'article 568-1.1 i s'hi introdueix una nova secció cinquena, amb la rúbrica "el dret de redimir en la venda a carta de gràcia" i amb els articles 568-28 a 568-32, amb la finalitat de regular adequadament el dret de redimir com a modalitat de dret d'adquisició preferent de caràcter voluntari.

La permuta ha estat regulada com a contracte independent, per tant diferent de la compravenda i de la cessió de finca o d'edificabilitat a canvi de construcció futura, contracte actualment denominat, per imperatiu tècnic, de cessió de finca o d'aprofitament urbanístic a canvi de construcció futura.

En relació amb les incorporacions de les lleis especials vigents, el criteri general ha estat el de fer les modificacions mínimes i necessàries, tenint en compte els retocs de redacció relatius al gènere de les persones d'acord amb l'harmonització del tot el llibre sisè i segons l'article 7 de la Llei 29/2002, redactat per la Llei 10/2008, de 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, quan la seva disposició final primera incorpora un nou article 7, que estableix "*En el Codi civil de Catalunya s'entén que les denominacions en gènere masculí referides a persones inclouen dones i homes, llevat que del context se'n dedueixi el contrari*" i, d'altra banda, la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

Això no obstant, la nova sistemàtica i la necessitat d'actualització de les regulacions han exigit de fer algunes modificacions.

En relació amb la Llei de contractes de conreu, atès que no tots els contractes regulats per la referida llei són contractes de conreu, i tenint en compte la conveniència de precisar el règim jurídic dels diferents contractes, s'han establert tres seccions diferenciades. La primera, amb les subseccions corresponents, es dedica a les disposicions generals dels contractes de conreu, a l'arrendament rústic, la parceria i la masoveria. La secció segona a un nou contracte de custòdia del territori, que es tipifica a partir del títol de constitució contractual i amb independència del dret personal o real constituït, i la tercera a l'arrendament per a pastures.

La regulació del nou contracte d'aliments es deriva de l'article 237-14, del paràgraf III d) de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i família, i de l'article 4.3 de la Llei 22/2000, de 29 de desembre, d'acolliment de persones grans, que es refereix succintament a un pacte d'aliments, el qual ha permès una regulació més desenvolupada i actualitzada del contracte d'aliments. Aquesta regulació i el fet que el pacte d'acolliment, a banda de qüestions dubtoses relatives a la seva naturalesa onerosa i aleatòria, a més d'efectes successoris, no ha tingut un arrelament pràctic, fins el punt que el Registre d'acolliment de persones grans no s'ha arribat a desenvolupar reglamentàriament, han permès de prescindir de la tipificació del referit pacte d'acolliment.

Finalment, en el capítol VI, que es dedica als contractes de finançament i de garantia, s'hi ha ubicat el contracte de censal, amb l'objectiu innovador de readaptar aquesta institució a la seva finalitat de finançament a llarg termini, com alternativa al préstec.

3. Llista de disposicions legals afectades

Quant a les disposicions afectades, hem de tenir en compte que la realització del llibre sisè del Codi civil implica la superació de la Compilació del Dret Civil de Catalunya i de les lleis patrimonials vigents en matèria d'obligacions i contractes.

Això comporta l'afectació de les següents disposicions legals:

- Decret Legislatiu 1/1984, de 19 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Compilació del Dret Civil de Catalunya

- Llei 6/2000, de 19 de juny, de pensions periòdiques.

- Llei 22/2000, de 29 de desembre, d'acolliment de persones grans.

- Llei 23/2001, de 31 de desembre, de cessió de finca o d'edificabilitat a canvi de construcció futura.

- Llei 2/2005, de 4 d'abril, de contractes d'integració.

- Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu.

En relació amb la superació de la Compilació, s'ha utilitzat la fórmula de la substitució amb una idea de continuïtat i atesa la seva gran significació en la conservació de l'ordenament jurídic civil de Catalunya, tot i que es pot considerar que es tracta d'una veritable derogació, pel fet de tractar-se d'una llei posterior sobre la mateixa matèria.

En relació amb el dret de consum, podia sorgir un problema normatiu.

Certament, d'una banda, tenim que l'article 3, f) de la Llei 29/2002 determina, en relació amb les obligacions i els contractes, que el llibre sisè *"inclou la regulació d'aquestes matèries, comprenent-hi els contractes especials i la contractació que afecta els consumidors, aprovada pel Parlament"*.

I, en canvi, d'altra banda, tenim la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que es tracta d'un codi sectorial per raó de la matèria i en

el Preàmbul de la Llei 22/2010 es justifica que "... l'agrupació i la sistematització de la regulació en matèria de consum mitjançant l'estructura del codi comporta un avenç substancial que garanteix el compliment del principi de seguretat jurídica ...".

Davant, doncs, de la qüestió relativa a si tota la normativa de consum s'havia d'incorporar al Codi civil, ha resultat més raonable de mantenir els dos textos normatius separats, tenint en compte que una llei tant àmplia com el Codi de Consum, amb aspectes de marcada naturalesa administrativa, no exhaustiva i susceptible encara de ser desplegada normativament, era de difícil incorporació íntegra en el llibre sisè del codi civil.

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

00108 18.02 15 106313

4. Competència de la Generalitat sobre la matèria

NÚM. DE FULL

NÚM. D'ENTRADA

La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria de dret civil de conformitat amb el que estableix l'article 129 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Aquesta competència inclou, d'acord amb el que estableix l'article 110 del mateix Estatut d'Autonomia, que el dret català, en matèria de les competències exclusives de la Generalitat, és el dret aplicable en el seu territori amb preferència sobre qualsevol altre.

Així doncs, l'Avantprojecte de Llei del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, desenvolupa les previsions recollides a l'Estatut i és absolutament respectuós amb la competència legislativa de l'Estat, de conformitat amb l'article 149.1.8 de la Constitució espanyola de 1978 i dels pronunciaments del Tribunal Constitucional en les sentències 88/1993, de 12 de març, 156/1993, de 6 de maig i 31/2010, de 28 de juny.

En aquest sentit, cal assenyalar que, si bé es reserva a l'Estat la competència exclusiva sobre les "bases de les obligacions contractuals", la Generalitat de Catalunya té possibilitats per a legislar en matèria d'obligacions i contractes.

Certament, les bases són una limitació competencial, però resulta evident que "bases" no vol dir legislació única, com també resulta evident que a partir del concepte de "competència compartida" entre l'Estat, per als aspectes bàsics relatius a la unitat o igualtat i que són inherents a totes aquelles matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució reserva en exclusiva a l'Estat per a establir aquells aspectes bàsics, i les Comunitats Autònomes, per al seu desenvolupament normatiu i la seva execució, la Generalitat de Catalunya té competència legislativa sobre la matèria.

D'altra banda, la competència es fonamenta en els "drets històrics", d'acord amb l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia quan estableix que: *"L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana, que aquest Estatut incorpora i actualitza a l'empara de l'article 2, la disposició transitòria 2ª i altres preceptes de la Constitució, dels quals deriva la posició singular de la Generalitat amb relació al dret civil, la llengua, la cultura, la projecció d'aquestes en l'àmbit educatiu, el sistema institucional en que s'organitza la Generalitat."*

En conseqüència, aquest precepte i la Disposició Transitòria Segona de la Constitució fonamenten la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en matèria de tot el dret civil, amb les excepcions estrictes relatives a la competència de l'Estat.

5. Llista de persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència i informes que cal sol·licitar

L'article 36.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que els avantprojectes de llei han d'incloure la relació motivada de persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència o la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

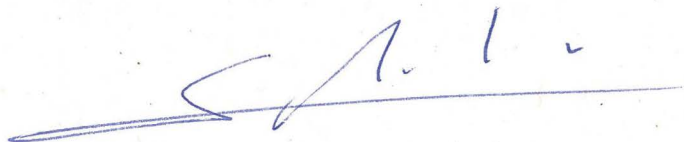
En aquest sentit, l'article 36.4 de la Llei 13/2008 esmentada estableix que el Departament encarregat de l'elaboració de l'avantprojecte de llei pot sotmetre'l a informació pública o audiència de les entitats que tinguin encomanada per llei la

defensa dels interessos que podrien veure's afectats per l'entrada en vigor de la llei. El termini d'informació o d'audiència no pot ésser inferior a 15 dies.

Així doncs, tenint en compte les finalitats pròpies i els objectius essencials del present Avantprojecte de llei, es considera que, en aquest cas, el tràmit d'audiència es pot realitzar mitjançant la tramesa de l'Avantprojecte de llei a les entitats i institucions següents, representatives d'activitats professionals de l'àmbit jurídic i judicial de Catalunya:

1. Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya.
2. Consell de Col·legis de Procuradors de Catalunya.
3. Consell de Col·legis d'Administradors de finques de Catalunya.
4. Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.
5. Col·legi de Notaris de Catalunya.
6. Deganat Autonòmic dels Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles de Catalunya.
6. Consell de Cambres de Comerç, indústria i Navegació de Catalunya.
7. Consell General de Cambres de la Propietat Urbana de Catalunya.
8. Agència Catalana de Consum.

A banda del tràmit d'audiència, atesa la matèria objecte de regulació, convindria realitzar informació pública de l'Avantprojecte de llei amb un termini de 15 dies hàbils.

Santiago Ballester Muñoz

Director general de Dret i d'Entitats Jurídiques

Barcelona, 28 d'abril de 2014